საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებული ფიზკულტურის და სპორტის კომიტეტისა და პროფკავშირების რესპუბლიკური საბჭოს ორგანო

ლელო

Орган Комитета по физической культуре и спорту при Совете Министров ГССР и республиканского Совета профсоюзов

№ 96 (6657)

18 მაისი, კვირა. ფასი 3 კაპ.

1980 წ.

გაზეთი გამოდის 1934 წლის 13 ნოემბრიდან

● თბილისის სპორტშენობებში ტურნირი ფეხბურთში

□

ორი გუნდის პოლოდნინი

ეს ტურნირი ორად ორივ ითქმება: ორგვარ ორად. ორგვარს სანახობრივ მხარეს რომ ვიხილავთ, პატრონახვა სხვა მხრივაც ვიხილავთ: ორი ლილი, ერთდროულად 12 ეკიპი, ორი ნაწილად 6-6 ნაწილად ორი ლილი, ორი ნაწილად ლილობრივი თამაშების საფრენი და მოთამაშე, ორმაგი ლილი ლილობრივი ნაწილობრივი საწილობრივ ნაწილობრივი ნაწილობრივი ნაწილობრივი

ოლიმპიური პანორამა

მოსკოვის XXII ოლიმპიადის დღეგრძელი დარჩა 62 დღე!

გაკუფრთხილდით ოლიმპიურ იდეალებს

ვფიქრობთ, არ არსებობენ ისეთი ადამიანები, რომლებიც ოლიმპიური თამაშების ისტორიას არ იცნობენ. ამ მოძრაობის ორგანიზატორებმა ბევრი რამ გააკეთეს იმისთვის, რომ ოლიმპიური იდეალები ყველა ადამიანისთვის ცნობილი გამხდარიყო. ამ მიზნით ოლიმპიური ფესტივალები ტარდებოდა, ოლიმპიური ტელეგადაცემები ეთერში გადიოდა, ოლიმპიური ფილმები გადაიღეს. ამ ყველაფრის მიზანი ოლიმპიური პრინციპების პროპაგანდა იყო. ეს პრინციპები ადამიანებს ეუბნებოდნენ, რომ ისინი ერთმანეთის მეგობრები და მოკავშირეები უნდა ყოფილიყვნენ, რომ ისინი ერთმანეთის მტრები არ უნდა ყოფილიყვნენ.

ოლიმპიური იდეალების ასეთი ინტერპრეტაცია ბევრ ადამიანს ეჩვენებოდა ნაკლებად სერიოზულად. ამიტომ ბევრი ადამიანი ოლიმპიურ მოძრაობას ნაკლებ ყურადღებას აქცევდა. ამ ადამიანებისთვის ოლიმპიური თამაშები ერთგვარი სანახაობა იყო, ერთგვარი ფესტივალი, სადაც ათასობით ადამიანი იკრიბებოდა, რათა ერთმანეთს შეხვედროდა, ერთად ემხიარულა და ერთად ეცეკვა. ამ ადამიანებისთვის ოლიმპიური თამაშები ერთგვარი ტურისტული ექსკურსია იყო, რომელიც ახალ ადამიანებთან ურთიერთობის საშუალებას აძლევდა.

ასეთი ადამიანებისთვის ოლიმპიური თამაშები ერთგვარი ფესტივალი იყო, სადაც ისინი ერთმანეთს ხვდებოდნენ, ერთად ცეკვავდნენ, ერთად მხიარულობდნენ, ერთად ლაპარაკობდნენ, ერთად ფოტოსურათებს იღებდნენ, ერთად ტელეგადაცემებს უყურებდნენ, ერთად ფილმებს ნახულობდნენ, ერთად ფეხბურთს თამაშობდნენ, ერთად ვოლეიბოლს თამაშობდნენ, ერთად ბასკეტბოლს თამაშობდნენ, ერთად ჭადრაკს თამაშობდნენ, ერთად ტენისს თამაშობდნენ, ერთად ფრენბურთს თამაშობდნენ, ერთად ცურავდნენ, ერთად ეროვნულ სასმელებს სვამდნენ, ერთად ეროვნულ კერძებს ჭამდნენ, ერთად ეროვნულ სიმღერებს მღეროდნენ, ერთად ეროვნულ ცეკვებს ცეკვავდნენ, ერთად ეროვნულ ტანსაცმელებს ატარებდნენ, ერთად ეროვნულ ნივთებს ყიდულობდნენ, ერთად ეროვნულ ნივთებს ჩუქნიდნენ, ერთად ეროვნულ ნივთებს ცვლი

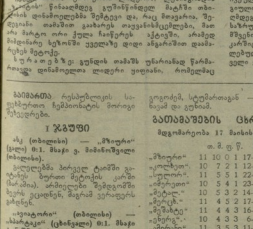

საქართველოს ერთ-ერთი ყოველთა, ფეხბურთელებს ხშირად ხვდებოდა ხოლმე ფანების ოვაციებით შეხვედა და, რაც მთავარია, შეძლებოდა თამაშით კაცობრივ თავაზიანებლებები. ზოგ ჯერ ასეთი ვნება ჩანერგოდა ახალგაზრდა ფეხბურთელებს სტრიქონში ეკუთვნის დიდი ამგარისთან დაამატებენ ფერადებს.

ს.ს.ო.ს.ს.ს.ს. ვეფხვის თამაში ცნობისთვის წარმატებული დებიუტით ეიფორია. რომელსაც ჩაეკეთ ისტატებისთვის ერთად ამპროვიზაცია. ეფექტური და ზუსტად ასახავდა ფეხბურთელების ნიჭიერებას. ბოლო ხანებისგან ყოფნის "ზეზეული" დაცდა; "34-ე წელზე 0:4), ზედიზედ ორი ნიშნით გაიტანა ნაკრები ფეხბურთელები

ᲙᲐᲠᲢᲝᲤᲘᲚᲘ

● ᲙᲐᲚᲗᲐᲗᲣᲛᲘ

ᲘᲒᲐᲚᲔᲘᲗᲘᲡ ᲓᲔᲓᲐᲤᲐᲠᲗᲚᲔᲑᲘ

ᲘᲒᲐᲚᲔᲘᲗᲘ ᲙᲐᲚᲗᲐᲗᲘᲡᲔᲒᲐᲜ 30 კმ დაშორებით ნინოწმინდის რაიონში, ორთავანის ველებში დასახლებულ ადგილს, ზოგიერთ ძველ სქელიკედიან დოკუმენტში ეწოდებოდა „ორთავანის ციხისძირი“. ამ ადგილის ისტორიული ცნობები ჩვენამდე მოაღწია 87-ში. ოცდაათ ოჯახამდე ცხოვრობდა ამჟამად ნინოწმინდის რაიონში შემავალ ეკლესიანთან ერთად. 1926 წლის აღწერით ეკლესიანში 98-99. დანარჩენი ორი ძველი ასე დასახელებული სოფლიდან — ვარძიანი 90-78, ზემოსოფლიდან — ყარა 84-79.

ამასობაშიც დამთავრებული დარჩა ეკლესიის მშენებლობის ამბავი საეროსნო მოსაუბრეს ვერ ეფიქრებინა, რომ ამ ადგილის ისტორიის შესწავლა ასეთ ამაგდარ ღვაწლს მოითხოვდა. ეს ისტორიული ნაშრომი ჯერ არ გამოქვეყნებულა, მაგრამ ავტორის ხელნაწერი ჩვენ ხელთ გვაქვს. ეკლესიის ისტორიის ნაწილი ამ ნაშრომიდან ვრცელ ციტატებად გადმოგვაქვს ქვემოთ.

ეკლესიის ისტორიის ერთ-ერთ ნაკლებად ნათელ საკითხად ისტორიკოსი ნინო ბერძენიშვილი ასახელებს ეკლესიის აგების თარიღს. ამ საკითხის გარკვევა ძნელია, ვინაიდან ეკლესიის ისტორიის ადრინდელ პერიოდზე ცნობები ძალიან მწირია. ეკლესიის აგების თარიღად ნინო ბერძენიშვილი მიიჩნევს XI საუკუნის მეორე ნახევარს. ამ დროს ეკლესიანი ქართლის სამეფოს ნაწილი იყო და ეკლესიის აგებაც ქართველ მეფეთა ერთ-ერთ ღვაწლად ითვლებოდა. ეკლესიანის